

## Arrest

nr. 161 135 van 1 februari 2016  
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie  
en Administratieve Vereenvoudiging.

### DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Oekraïense nationaliteit te zijn, op 29 januari 2016 heeft ingediend bij faxpost om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing tot weigering van de afgifte van een visum van 13 januari 2016 en tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 januari 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 februari 2016 om 11 uur.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. DE BOCK, die loco advocaat M. HENDRICKX verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Uiteenzetting van feiten

De verzoekende partij diende op 9 november 2015, via de diplomatieke post in Kiev een aanvraag in voor een visum kort verblijf.

Bij beslissing van 13 januari 2016 werd de afgifte van een visum kort verblijf aan de verzoekende partij geweigerd. Dit is de thans bestreden beslissing.

## 2. Ontvankelijkheid

Betreffende de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid.

De Raad stelt vast dat het beroep niet ontvankelijk is. Dit gegeven wordt ter terechtzitting aan een tegensprekelijk debat onderworpen.

Artikel 39/82 van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

*“(...)Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is, in het bijzonder indien hij is vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of ter beschikking is gesteld van de regering, en hij nog geen gewone vordering tot schorsing heeft ingeleid tegen de bedoelde verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel, kan hij binnen de in artikel 39/57, § 1, derde lid, bedoelde termijn de schorsing van de tenuitvoerlegging van deze maatregel vorderen bij uiterst dringende noodzakelijkheid. (...)”*

In casu houdt de bestreden beslissing geen verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel in, hetgeen geenszins betwist wordt door de verzoekende partij en bovendien is de verzoekende partij evenmin vastgehouden in een welbepaalde plaats.

De verzoekende partij voldoet aldus niet aan de voorwaarden om een procedure van schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid op te starten. De verzoekende partij uit geen bemerkingen aangaande de vaststelling dat zij in casu niet bij machte was om een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid in te dienen.

In die mate is de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid ingesteld door de verzoekende partij onontvankelijk.

## 3. Betreffende het horen bevelen van voorlopige maatregelen.

Artikel 39/84 van de vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

*“Wanneer bij de Raad overeenkomstig artikel 39/82 een vordering tot schorsing van een akte aanhangig wordt gemaakt, kan hij als enige, bij voorraad en onder de in artikel 39/82, § 2, eerste lid, bepaalde voorwaarden, alle nodige maatregelen bevelen om de belangen van de partijen of van de personen die belang hebben bij de oplossing van de zaak veilig te stellen, met uitzondering van de maatregelen die betrekking hebben op de burgerlijke rechten.*

*Die maatregelen worden, nadat de partijen gehoord zijn of behoorlijk zijn opgeroepen, bij een gemotiveerde uitspraak bevolen door de voorzitter van de kamer die bevoegd is om uitspraak ten gronde te doen of van de rechter in vreemdelingenbetwistingen die hij daartoe aanwijst.*

*In geval van uiterst dringende noodzakelijkheid kunnen voorlopige maatregelen worden bevolen, zonder dat de partijen of sommige van hen gehoord, worden.*

*Artikel 39/82, § 2, tweede lid, vindt toepassing op de krachtens dit artikel uitgesproken rechterlijke beslissingen.”*

Artikel 44, eerste lid van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (het PR RvV), bepaalt:

*“Zolang de vordering tot schorsing aanhangig is, kan bij een afzonderlijk verzoekschrift een vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen worden ingediend.”*

De verzoekende partij kan niet gelijktijdig met hetzelfde verzoekschrift zowel de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, als het horen bevelen van voorlopige maatregelen vorderen.

In die mate is de vordering tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen onontvankelijk.

#### 4. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden onderzocht.

### **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

#### **Artikel 1**

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

#### **Artikel 2**

De vordering tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op een februari tweeduizend zestien door:

mevr. J. CAMU,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. CAMU